

بررسی رابطه ی مصرف سیگار با IgA ترشحات بزاق

دکتر سیمین لسان^۱، دکتر فرناز حاجی فتاحی^{۲*}، دکتر فاطمه جنت آبادی^۳، دکتر ترانه فرخ نیا^۴

۱- استادیار گروه بیماریهای دهان و فک و صورت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دندانپزشکی تهران

۲- دندانپزشک

خلاصه:

سابقه و هدف: IgA ترشحات ایمنوگلوبولین غالب بزاقی و مکانیسم اختصاصی دفاعی در حفره دهان می باشد. سیگار کشیدن احتمالا می تواند میزان IgA ترشحات بزاق را تغییر دهد. این تحقیق با هدف بررسی رابطه ی سیگار با میزان IgA ترشحات بزاقی انجام گرفت.

مواد و روش ها: این مطالعه Historical cohort بر روی ۴۰ نفر (۲۰ نفر در گروه مورد و ۲۰ نفر در گروه شاهد) انجام شد اطلاعات مورد نیاز مانند سن، BOP (خونریزی حین پروبینگ)، وجود ضایعات دهانی، بیماری سیستمیک، مصرف دارو، خشکی دهان، تحلیل لثه کلینیکی (CAL) و سابقه درمانهای دندانپزشکی در یک ماه اخیر با تکمیل پرسش نامه، مشاهده و معاینه ی کلینیکی به دست آمد. سپس بین ساعات ۹ تا ۱۲ صبح در حالت استراحت اسی سی بزاق غیر تحریکی به روش Spitting از نمونه ها گرفته شد و در عرض ۲ ساعت به آزمایشگاه ارسال گشت. نتایج بدست آمده توسط آزمونهای آماری T و multiple linear regression تحلیل شدند.

یافته ها: نتایج نشان داده که میزان IgA ترشحات بزاق در گروه سیگاری 164 ± 93 به طور معنی داری نسبت به گروه غیر سیگاری ($P=0/04$) پایین تر بود.

نتیجه گیری: به نظر می رسد مصرف سیگار با کاهش سطح IgA بزاق نقش مهمی در ایتولوژی بیماریهای دهان مرتبط با سیگار دارد.

کلمات کلیدی: IgA، مصرف دخانیات، سیستم ایمنی

وصول مقاله: ۹۵/۱۱/۱۹ اصلاح نهایی: ۹۶/۲/۱۷ پذیرش مقاله: ۹۶/۳/۳۱

مقدمه:

تغییر می دهد و قادر به کاهش انواع آنتی بادی می باشد. بسیاری از پیامدهای منفی سیگار بر سلامت انسان ناشی از تاثیر آن بر سیستم ایمنی می باشد.^(۷) دود سیگار با ایجاد تغییر در تولید آنتی بادیهای مخاطی و سیستمیک بر ایمنی مخاطی و سیستمیک تاثیر می گذارد.^(۸)

گزارشهای متعددی نشان داده اند که سیگار کشیدن سطوح انواع ایمنوگلوبولین را در انسان به صورت قابل ملاحظه ای کاهش می دهد.^(۵،۷) در برخی گزارشات سطح IgA ترشحات بزاق در افراد سیگاری کاهش قابل توجهی نشان داده است^(۹-۱۱،۲،۳،۷،۸)، در حالی که برخی دیگر به نتایجی متضاد دست

یافتند، به این صورت که افزایش IgA ترشحات در بزاق افراد سیگاری نشان دادند^(۱۲،۱۳) و در برخی مطالعات IgA ترشحات تفاوت آماری معنی داری را در افراد سیگاری و غیر سیگاری نشان نداده است.^(۵،۱۴)

IgA ترشحات آنتی بادی غالب دفاع اختصاصی در سطوح مخاطی است.^(۱) کاهش IgA بزاقی فرد را مستعد عفونتهای دستگاه تنفس فوقانی می کند.^(۲) عواملی مانند مصرف تنباکو، عوامل هورمونی، فعالیتهای فیزیکی و تغییر جریان بزاق سبب کاهش IgA ترشحات می شوند.^(۱۳) IgA ترشحات به وسیله پلاسماسل های موجود در غدد بزاقی تولید می شود و از طریق خنثی سازی ویروسها یا آنزیمها، جلوگیری از تجمع باکتریها و ممانعت از چسبندگی پاتوژنها به میزبان، سبب محافظت می گردد.^(۴)

سیگار کشیدن یک اپیدمی اجتماعی در سراسر جهان و یکی از دلایل اصلی مرگ قابل پیشگیری و ناتوانی است که سالانه نزدیک به شش میلیون نفر را به کام مرگ می کشاند.^(۵،۶) استنشاق مزمن دود سیگار محدودی وسیعی از عملکرد ایمنولوژیکی شامل هر دو نوع پاسخ ایمنی ذاتی و انطباقی را

معیارهای ورود شامل افراد سیگاری بود که به مدت حداقل ۱ سال در روز حداقل ۶ نخ سیگار می کشیدند^(۵)، و افراد غیر سیگاری که در محیط اطراف با دود تنباکو هیچ گونه تماسی نداشتند، هر دو گروه خشکی دهان نداشتند و از لحاظ سیستمیک سالم بودند و از نظر سن و جنس نیز مشابه سازی شده بودند. معیارهای خروج از مطالعه شامل سابقه مصرف آنتی بیوتیک در سه ماه گذشته، مصرف استروئید خوراکی، استنشاقی و موضعی، مصرف دهانشویه، مصرف الکل، مصرف عوامل تدخینی دیگر، درمانهای دندانپزشکی در یک ماه اخیر، وجود ضایعات دهانی و انواع مراجعه آن از دو هفته قبل، بارداری، مصرف داروهای هورمونی و خشکی دهان بودند.

به افراد مورد مطالعه در مورد تحقیق اطلاعات کافی داده شد و پس از کسب رضایت برای جمع آوری داده ها از مشاهده و معاینه کلینیکی و پرسش از بیمار استفاده شد و داده ها در فرم اطلاعاتی ثبت شد.

برای بررسی خشکی دهان از روش spitting استفاده شد و در صورتی که میزان بزاق غیرتحریکی جمع آوری شده از این طریق در مدت ۱۰ دقیقه کمتر از یک سی سی بود بیمار دارای خشکی دهان تلقی شده و از نمونه ها خارج می شد.^(۴)

جهت بررسی وضعیت پریدنتال بیماران پارامترهای پریدنتال شامل BOP, CAL, PPD به صورت کلینیکی و با آینه و پروب اندازه گیری شدند و براساس معیارهای کتاب مرجع افراد با تحلیل لثه شدید (۳ میلی متر و بیشتر) از مطالعه حذف شدند.^(۱۱)

به افراد مورد مطالعه آموزش داده شد که حداقل یک ساعت قبل از نمونه گیری از خوردن و آشامیدن و مصرف سیگار اجتناب کنند. سپس در بین ساعات ۹ تا ۱۲ صبح بعد از شستشوی دهان با آب، در حال استراحت حداقل یک سی سی بزاق غیر تحریکی به روش spitting در داخل لوله های مخصوص سانتیفریوژ (که از قبل یک گلوله پنبه ای به اندازه نخود برای جذب موسین بزاق داخل آن قرار داده شده) جمع آوری شد. نمونه ها به مدت ۳۰ تا ۶۰ دقیقه در دمای اتاق نگهداری شدند و سپس به لابراتوار ارسال شدند. در آنجا نخست در rpm

Olyanjo و همکاران تفاوت معنی داری بین متوسط مقادیر IgE, IgG, IgA در افراد سیگاری مشاهده نکردند و در مطالعه ایشان تنها مقادیر IgM به صورت قابل ملاحظه ای در مقایسه با افراد غیرسیگاری پایین تر بود.^(۵)

در مطالعه ای دیگر میزان IgA بزاقی در افرادی که از تنباکو استفاده می کردند به صورت قابل توجهی پایین تر از افراد گروه کنترل بود. همچنین در مصرف کنندگان تنباکوی تدخینی در مقایسه با تنباکوی جویدنی کاهش بیشتری مشاهده شد.^(۹)

در مطالعه ای دیگر در افراد سیگاری تعداد پوسیدگی بالاتر و میزان IgA ترشحاتی بزاق پایین تر بود و بالاترین میزان IgA ترشحاتی در افراد غیرسیگاری فاقد پوسیدگی مشاهده شد.^(۳)

Norhagen و همکاران نشان دادند که در افراد سیگاری و غیرسیگاری مبتلا به نقص IgA مقادیر IgG افزایش یافته و مقادیر IgA در مقایسه با افراد با سیستم ایمنی سالم به شدت کاهش یافته بود. مقادیر IgA ترشحاتی افراد سیگاری با سیستم ایمنی سالم در مقایسه با افراد غیرسیگاری سالم افزایش یافته بود، در حالی که تفاوت مهمی در مقادیر IgG و IgM و آلبومین بین افراد سیگاری سالم و غیر سیگاری سالم مشاهده نشد.^(۱۲)

Giuca و همکاران مقادیر Ig های بزاقی شامل IgM, IgA, IgG در افراد سیگاری را به صورت معنی داری پایین تر از گروه کنترل اعلام کردند.^(۱۰)

با توجه به تناقضاتی که در نتایج تحقیقات گذشته وجود دارد و با توجه به این که همچنان اثرات ایمونولوژیکی دود سیگار ناشناخته است، این تحقیق با هدف تعیین رابطه ی سیگار و عدم مصرف آن (شاهد) با میزان IgA ترشحاتی بزاق انجام گرفت.

مواد و روش ها:

در این مطالعه historical cohort بر اساس یک مطالعه آزمایشی ۴۰ نمونه به صورت Sequential sampling (۲۰ نفر در گروه مورد و ۲۰ نفر در گروه شاهد) انتخاب شدند.

یافته ها:

تحقیق روی ۴۰ نمونه شامل ۲۰ فرد سیگاری (مورد) و ۲۰ فرد غیر سیگاری (شاهد) انجام گرفت که ۵۰ درصد زن و ۵۰ درصد مرد بودند و حداقل سن نمونه ها ۲۳ سال و حداکثر سن آنها ۵۴ سال بود. افراد دو گروه از لحاظ سن، جنس و شاخص های پریدونتال CAL و BOP مشابه سازی شدند و هیچ یک از بیماران دارو مصرف نمی کردند و بیماری سیستمیک نداشتند. (جدول ۱)

۴۰۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفیوژ شدند.^(۱۱) سپس مایع شناور بر روی سطح نمونه ها را مطابق دستورالعمل کیت شرکت DiaMetra محصول کشور ایتالیا با استفاده از محلول بافر رقیق شد و میزان IgA تا رقت 1 در 1000 بدست آمد. IgA ترشخی بزاق مطابق بروشور کیت اندازه گیری شد. داده های به دست آمده توسط آزمونهای آماری t-test و multiple linear regression تحلیل شد.

جدول ۱- خصوصیات افراد مورد بررسی بر حسب مصرف سیگار

BOP		CAL		جنس		سن	خصوصیات گروه درمانی
+	-	درجه ۲	درجه ۱	زن	مرد		
۱۰ (۵۰)	۱۰ (۵۰)	۸ (۴۰)	۱۲ (۶۰)	۱۰ (۵۰)	۱۰ (۵۰)	۳۳/۵۵±۶/۲	گروه شاهد N=20
۵ (۲۵)	۱۵ (۷۵)	۷ (۳۵)	۱۳ (۶۵)	۱۰ (۵۰)	۱۰ (۵۰)	۳۲/۳۰±۸/۶	گروه مورد N=20
P=۰/۱۹۱		P=۰/۲۰۵		P<۰/۹		P=۰/۱۴۲	نتیجه آزمون

مطابق جدول ۲ میزان IgA ترشخی بزاق در افراد گروه مورد به طور معنی داری از گروه شاهد آنها پایین تر بود. (P=۰/۰۴۲)

جدول ۲- خصوصیات افراد مورد بررسی بر حسب مصرف سیگار

شاخص بزاق	گروه
IgA ترشخی	شاهد N=20
	مورد N=20
	آزمون
	P=۰/۰۴۲

بحث:

در پژوهش حاضر IgA ترشحاتی در بزاق غیر تحریکی در گروه سیگاری در مقایسه با گروه کنترل آنها کمتر بود.

نتایج به دست آمده در این تحقیق با بسیاری از مطالعات پیشین همسو می باشد. (۲،۳،۶،۷،۸،۹،۱۰،۱۱) از آنجایی که میزان

IgA ترشحاتی بزاق با تحریک (مانند جویدن پارافین یا آدامس تحت تاثیر قرار گرفته و افزایش می یابد، در این تحقیق مشابه سایر مطالعات ذکر شده از بزاق غیر تحریکی استفاده شد. (۹)

تنها در تحقیقی که توسط Norhagen و همکاران انجام شد. از هر دو نوع بزاق تحریکی و غیر تحریکی استفاده شده است. (۱۲) در مطالعه ای دیگر نتایج متضادی با مطالعه ما بدست آمد، به این صورت که افزایش IgA بزاقی را در افراد سیگاری در مقایسه با گروه کنترل گزارش کرده و اینگونه

اظهار کردند که این افزایش می تواند ناشی از نقش مهم IgA ترشحاتی در محافظت از حفره دهان و دندانها باشد. (۱۳)

یکی از نخستین مطالعات در زمینه رابطه سیگار با IgA ترشحاتی بزاق، کاهش sIgA را در بزاق افرادی که مدت های طولانی سیگار می کشیدند (افرادی که دست کم به مدت ۴۰ سال روزانه بیش از ۲۰ نخ سیگار می کشیدند) گزارش کرده است. محققین این مطالعه پیشنهاد داده اند که این کاهش میتواند ناشی از اثرات سرکوب کننده سیستم ایمنی اجزاء و محصولات تنباکو و توانایی آنها برای وقوع بیماریهای نئوپلاستیک داخل دهانی باشد. (۱۵)

در مطالعه ای دیگر تاثیر قابل ملاحظه ی سیگار کشیدن را بر روی ایمونوگلوبولین های بزاقی در افراد سیگاری سالم بررسی کردند و مشاهده کردند که میزان IgA در ترشحات غدد پاروتید در مقایسه با افراد غیر سیگاری سالم کاهش یافته بود و به این نتیجه رسیدند که افراد سیگاری به واسطه تغییر در غلظت sIgA بزاقی یک نقص ایمنی وابسته به دوز و احتمالاً قابل بازگشت دارند. (۱۶)

IgA، ایمونوگلوبولین غالب در ترشحات خارجی نظیر اشک و بزاق می باشد (۵)، که کاهش مقادیر آن نه تنها یک عامل خطر

ابتلا به عفونتهای دستگاه تنفس فوقانی است، بلکه احتمال ابتلا به بیماری پرپودنتال و ایجاد پوسیدگی را نیز افزایش می دهد. (۳،۷،۱۱،۱۷)

مقادیر IgA ترشحاتی بزاق در شرایطی که سیستم ایمنی دهان به علت استفاده از تنباکو سرکوب می شود تغییر می کند و یا به عبارتی سیگار کشیدن سطوح آن را تغییر می دهد. (۹)

مطالعات بسیاری سطوح IgA را در گروههای مختلف مانند: افراد سیگاری (۲،۳،۵،۷،۹،۱۱،۱۷)، افراد با بیماری پرپودنتال (۹،۱۱،۱۷)، افراد مبتلا به زخم آفتی راجعه (۱۵،۱۸) افرادی که سیگار را ترک کرده اند (۲) و در نمونه های دارای پوسیدگی دندان (۳،۱۹) افرادی با مصرف تنباکوی غیر تدخینی مورد بررسی قرار داده اند. (۲۰)

مطالعات متعددی کاهش سطوح سرمی IgA، IgG و IgM را در افراد سیگاری (۱۰ تا ۲۰٪ پایین تر) در مقایسه با افراد غیر سیگاری نشان داده اند.

به این صورت که با ادامه استعمال سیگار هر دو پاسخ ایمنی سلولی و هورمونی تحت تاثیر قرار می گیرند، در ابتدا (ساعت ها تا روزها) یک افت حاد در پاسخ ایمنی مشاهده می شود که با ادامه یافتن این عامل خطر ساز (هفته ها تا ماهها) در نهایت سرکوب سیستم ایمنی اتفاق می افتد که منجر به کاهش پاسخ به آنتی ژن و کاهش غلظت سرمی IgG، IgA و IgM می شود (۲)

اما در زمینه رابطه سیگار با Ig های بزاقی به ویژه IgA ترشحاتی که موضوع این تحقیق نیز می باشد مطالعات بسیار اندک بوده و نتایج حاصل از آنها متفاوت می باشد. (۹)

مطالعاتی نیز تفاوت معنی داری در میزان sIgA بزاقی بین افراد گروه سیگاری و غیر سیگاری مشاهده نکرده اند که تفاوت در سن، اندازه ی نمونه و تاریخچه ی سیگار کشیدن و شرایط پرپودنتال هر کدام از نمونه ها می تواند علت این نتایج باشد. (۵،۱۴)

از نکات قابل بحث این تحقیق که نتایج آن با ما همسو می‌باشد دوبار نمونه‌گیری و دوبار بررسی کردن پارامترهای پرویو به فاصله یک هفته و استفاده از میانگین مقادیر به دست آمده می‌باشد.^(۱۰)

تاثیر این گونه نمونه‌گیری باید مورد مطالعه و تحقیق قرار بگیرد.

در مطالعه‌ای دیگر کاهش قابل توجه sIgA بزاقی در افراد سیگاری نشان داده شد.

محققین این مطالعه کاهش sIgA را عامل خطر ساز بیماریهای دهان به ویژه بیماریهای پریدونتال عنوان کردند که این کاهش می‌تواند به علت تاثیر سیگار بر عملکرد T-Cell و B-Cell ها باشد.^(۱۱)

نتایج این تحقیق نیز در راستای تحقیق ما می‌باشد اما تعداد نمونه‌ی بیشتر و بررسی پارامترهای کلینیکی پریدونتال از مزایای مطالعه حاضر می‌باشد.

نتیجه‌گیری:

به نظر می‌رسد مصرف سیگار با کاهش سطح IgA بزاق نقش مهمی در ایتولوژی بیماری‌های دهان وابسته به سیگار دارد.

تقدیر و تشکر:

از کلیه بیماران مراجعه کننده به بخش بیماریهای دهان که در این تحقیق شرکت کرده و ما را یاری کرده‌اند و همچنین پرسنل آزمایشگاه نور سپاسگزاریم.

در مطالعه ی Olayanju و همکاران تنها مقادیر IgM بزاقی در افراد سیگاری در مقایسه با گروه کنترل آنها به صورت معنی داری کاهش یافته بود و سایر ایمنوگلوبین‌های بزاقی (IgA, IgE, IgG) تفاوت معنی داری را بین دو گروه نشان نداد وی در این تحقیق نشان داد که سیگار کشیدن از طریق کاهش میزان IgM بزاقی می‌تواند عامل ایتولوژیک بیماریهای دهان باشد. علت تفاوت نتایج این مطالعه با تحقیق حاضر احتمالاً به دلیل تفاوت در سن، اندازه نمونه، دقت کار لابراتوار و تفاوت نوع مطالعه می‌باشد.^(۵)

Golpasand و همکاران کاهش مقادیر sIgA بزاق را در افراد سیگاری با یا بدون پوسیدگی بررسی کرده و چنین نتیجه گرفتند که وقوع بالای پوسیدگی دندانی در افراد سیگاری علاوه بر دلایل شناخته شده از قبل در ارتباط با میزان پایین sIgA در بزاق می‌باشد.^(۳)

نتایج این مطالعه موید تحقیق ما می‌باشد ولی اندازه‌گیری پارامترهای بیانگر وضعیت پریدونتال مانند CAL و BOP به منظور بررسی شرایط پریدونتال از مزایای تحقیق ما نسبت به مطالعه ایشان است.

Giuca و همکاران در مطالعه‌ای نشان دادند مصرف سیگار عامل اصلی ایتولوژیک کاهش سطح ایمنوگلوبین‌های بزاقی (IgA, IgM, IgG) و همچنین شرایط بد پریدونتال می‌باشد.^(۱۰)

References:

- 1-Gleeson M, Hall ST, McDonald WA, Flanagan AJ, Clancy RL. Salivary IgA subclasses and Infection risk in elite swimmers. *Immunol Cell Biol* 1999;77(4):351-5.
- 2-Ussher M, West R, Evans P, Steptoe A, McEwen A, Clow A, et al. Acute Reduction in secretory immunoglobulin A following smoking cessation. *Psychoneuroendocrinology* 2004;29(10):1335-40.
- 3-Golpasand Hagh L, Zakavi F, Ansarifard S, GHasemzadeh O, Solgi G. Association of dental caries and salivary sIgA with tobacco smoking. *Aust Dent J* 2013;58(2):219-23.
- 4- Glick M, Feagans WM. *Burket's Oral medicine*. 12th ed. USA: Peoples's medical publishing house; 2015. P: 489-93
- 5-Oliyanjo AO, Rahamon SK, Arinola OG. Salivary immunoglobulin classes in nigerian cigarette smokers: Indication for increased risk of oral diseases. *DentRes J* 2012;9(5):531-534.
- 6- Giraldi G, Fovi De Ruggiero G, Marsella LT, De Luca d' Alessandro E. Environmental tobacco smoke: health policy and focus on Italian Legislation. *ClinTer* 2013;164(5):429-435.
- 7-Sopori M. Effects of cigarette smoke on the immune system. *Nat Rev Immunol*. 2002;2(5):372-7.
- 8-Farhang A, Aula A, Fikry A, Qadir. Effects of cigarette smoking on some immunological and hematological parameters in male smokers in Erbil city. *Jordan Journal of Biological Sciences* 2013; 6(2):159-166.
- 9- Doni BR, Patil S, Peerapur BV, Kadaganchi H, Bhat KJ. Estimation and comparison of salivary IgA levels in tobacco chewers, tobacco smokers and normal subjects. *OHDM* 2013;12(2):105-111.
- 10- Giuca MR, Pasini M, Tecco S, Giuca G, Marzo G. Levels of salivary immunoglobulins and periodontal evaluation in smoking patients. *BMC Immunol* 2014; 15:5.
- 11- Omar Husham Ali. The effect of cigarette smoking on salivary IgA and periodontal disease. *JBCD* 2015; 27(3):116-119
12. Norhagen EG, Engstrom PE. Effects of tobacco smoking on salivary immunoglobulin levels in immunodeficiency. *Eur J oral Sci* 1998; 106: 986-991.
- 13- Koss MA, Castro CE, Gramajo AM, López ME. s IgA, peroxidase and collagenase in saliva of smokers aggressive periodontal patients. *J Oral Biol Craniofac Res* 2016;6(Suppl 1):S24-S28.
- 14- Suzuki N, Nakanishi K, Yoneda M, Hirofuji T, Hanioka T. Relationship between salivary stress biomarker levels and cigarette smoking in healthy young adults: an exploratory analysis. *Tob Induc Dis* 2016;14:20.
- 15- Bennet KR, Reade PC. Salivary immunoglobulin A levels in normal subject, tobacco smokers, and patients with minor aphthous ulceration. *Oral Surg, Oral Med, Oral Pathol* 1982;53(5):461-465.
- 16- Hersey P, Prendergast D, Edwards A. Effects of cigarette smoking on the immune system. Follow-up studies in normal subjects after cessation of smoking. *Med J Aus* 1983; 2(9): 425-429.
- 17- Yamamoto Y, Nishida N, Tanaka M, Hayashi N, Matsuse R, Nakayama K, et al. Association between passive and active smoking evaluated by salivary cotinine and periodontitis. *J Clin Periodontol* 2005;32(10):1041-6.
- 18- Ben-Aryeh H, Malberger E, Gutman D, Szargel R, Anavi Y. Salivary IgA and serum IgG AND iGa in recurrent aphthous stomatitis. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol* 1976;42(6):746-52
- 19- Lavelle CLB. *Applied Oral Physiology*. 2nd ed. Oxford: Butterworth's; 1988. p. 133-134.
- 20- Gregory RL, Kindle JC, Hobbs LC, Malmstrom HS. Effect of smokeless tobacco use in humans on mucosal immune factors. *Archives of Oral Biology* 1991;36(1): 25-31.